

Teatre Escalante programa un cicle sobre la memòria històrica per a obrir el debat sobre el passat

- **El cicle consta de tres obres programades del 25 al 27 d'octubre**
- **La proposta coincideix amb la celebració a València del Congrés Internacional sobre la Guerra Civil espanyola**
- **Una de les peces recorre la vida i l'obra del poeta Miguel Hernández**

València, 20 d'octubre de 2017. La memòria històrica ha trobat en el teatre un mitjà on expressar-se i obrir el debat entre la població. És per això que des de l'any passat, el Teatre Escalante ha inclòs entre la seua programació un cicle per a adults entorn d'aquesta reflexió sobre les ferides encara obertes de la Guerra Civil. Del 25 al 27 d'octubre, el projecte Escalante es trasllada a la **Sala Matilde Salvador** per a evocar veus anònimes i destacades de represaliats del règim franquista. El teatre dóna veu al poeta **Miguel Hernández**, a la miliciana anarquista **María La Jabalina** i a les preses que van fer de la seua dignitat un manifest de resistència revolucionària durant la postguerra.

“El teatre pot aportar emoció i reflexió per a cicatritzar les ferides encara obertes. Tal vegada és més fàcil reflexionar des de l'emoció, des de les històries quotidianes, aquelles que tenen nom i cognoms. Com diu **Juan Mayorga** el teatre és el lloc idoni per a examinar el món amb ull crític”, considera el director artístic de Teatre Escalante, **Josep Policarpo**.

Aquesta edició, la proposta es trasllada al mes d'octubre a fi de coincidir amb el **Congrés internacional d'estudis històrics sobre la Guerra Civil espanyola**, organitzat per la **Universitat de València** i la **Delegació de Memòria Històrica de la Diputació**, i destinat a reflexionar i debatre sobre diferents aspectes del conflicte que va viure el nostre país entre 1936 i 1939.

“El fet d'unir memòria històrica i teatre constitueix una oportunitat per a complir un dels nostres objectius, que és que tots i totes coneguen el passat més recent i fosc del nostre país. En aqueixa transmissió de la memòria, les arts escèniques permeten veure històries tan reals que encara ens posen el pèl de punta i transmetre la duresa d'eixa època”, destaca la delegada de Teatres, Inclusió Social i Memòria Històrica de la

Diputació de València, Rosa Pérez.

D'Albert Camus a Pablo Neruda

Inaugura la proposta **Hongaresa de Teatre** amb *María La Jabalina*. En una espècie de teatre documente, **Lola López** dóna veu a una miliciana anarquista nascuda en Port de Sagunt i afusellada per la dictadura en 1942. L'exercici de memòria està realitzat amb diferents llenguatges escènics que es combinen per a enriquir la posada en escena de l'espectacle. La dramaturgia està construïda a partir de l'estètica documental, sustentada en informació autobiogràfica, i l'estètica lírica, recolzada en poemes d'**Albert Camus**, **Federica Montseny**, **Paca Aguirre**, **César Vallejo**...

L'endemà, 26 d'octubre, pren el relleu **Pilar Martínez** en *Las madres presa*. El monòleg adapta un text autobiogràfic de **Manuela Ortega** on l'autora rememora l'episodi que va canviar per sempre la seua vida: l'entrada a la presó de la seua mare per encobrir els maquis. Aquest cruel capítol de la postguerra és un homenatge a totes aquelles dones amb un sentit innat de la dignitat que van fer de la perseverança un manifest de resistència revolucionària.

Finalment, **Crit Companyia de Teatre** planteja el 27 d'octubre, en *Miguel Hernández, después del odio*, un viatge a través de la vida i l'obra del poeta d'Oriola. El muntatge es caracteritza per una exquisida sensibilitat cap a la poesia, una sòlida interpretació i un ric acompanyament musical en directe.

El muntatge consta de tres actors que viatgen a l'ambient social i cultural de l'Espanya del període. En escena apareixen més de 15 personatges, des de **Lorca** a **Neruda**.

"En els tres muntatges hi ha molta veritat, no es poden abordar aquests espectacles si realment no estàs compromès amb allò que comptes. És un principi al que en escena no es pot renunciar mai... I en el cas de Miguel Hernández hi ha, a més, un vessant literari que transcendeix la seua vida i que ja forma part del nostre imaginari", valora Policarpo.